

Виходить з 1962 р. № 4-6 (1406-1408) КВІТЕНЬ 2013 рік

НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ БУДІВНИЦТВА І АРХІТЕКТУРИ

ЛЮБЛЮ УКРАЇНУ!

Люблю я свою Україну,
Як матір, як неньку люблю.
Нощу, мов під серцем каменю,
Що квітне у рідній краї.

В. Матвієнко

Я НАРОДИЛАСЬ в Україні, й мою Батьківщину люблю такою, якою вона є... Нехай у неї зараз не зовсім гладко ідуть справи, але вона у мене — єдина. Такої більше немає... Тут живуть мої найрідніші люди, без яких не уявлюю свого життя.

Україна — рідний край,
Рідне поле, зелені гай,
Рідне місто й рідна хата,
Рідне небо й рідна мати.

Я. Скидан

Як і всі українці, пишався тим, що наша Батьківщина не раз переживала дні могутності й слави, мала справді легендарних героїв, мужньо додала на важкі випробування. Вироджувався, виростає з руїн, виховував нові покоління лицарів. Пишався тим, що Україна ніколи не поневолювала інші народи, лише захищала себе від ласих на чуже добро близьких і далеких сусідів. Пишався, що народилася й живу на такій чудовій мальовничій землі — на нашій славній Україні. Безмежні степи, зелені неповторні гаї, струмочки та

озера, високі гори... Як можна, це все не любити?

Любов до Батьківщини починається з любові до рідної хати, стежки дитинства. У кожного з нас є свої улюблені місця, які нам подобаються і з якими в людини є свої спогади й асоціації. Це може бути прекрасніше спогляд, пов'язаний з дитинством. Саме з цього починається любов... Друзі, ігри на вулиці, школа, перше кохання та просто безтурботні дні...

Ніколи не замислювалася над тим, чи можу вважати себе патріоткою. Просто люблю Україну. Можливо, коли-небудь мені захочеться виїхати звідси або навіть доведеться це зробити — різне може статися. Але там не буде всього того, що так близько моїй душі і моему серцю. Там не буде тієї природи, музики та того говору, до якого я так звикла. Там не буде того батьківського тепла, того ліску, який завжди дарував прохолоду влітку, того озер, що нагадують мені найкращі роки мого життя, та моєї рідної вулиці, де з дитинства Святийся з дітьками... Можливо б, десь і затрималась, але все одно повернулася би до своєї Батьківщини. Адже мене тут чекають. Тут моє життя. Інші Батьківщини мені не треба.

Щиро вірю, що Україна стане однією з найкращих країн Європи, та й усього світу! Що права і свободи громадян ніколи не будуть порушуватися, що за свій труд люди будуть отримувати гідну зарплату і відпочивати в Україні буде престижно і комфортно. Вірю, що у нас успішно розвиватиметься спорт і мистецтво, зніматиметься якісне кіно. Держава буде підтримувати талановитих і обдарованих дітей, людям похилого віку будуть виплачувати гідну пенсію. Головне — щоб ми не втрачали можливість навчатися, читати та розмовляти рідною українською мовою.

Оксана БИЧКОВА,
студентка ПНК — 31.

Я вірю в процвітання моєї Батьківщини. Я впевнена, що мій народ буде жити у мирі та достатку, щасливий та впевнений у завтрашньому дні! І що так само, як я, мої онуки любитимуть нашу рідну землю, єдину й неповторну.

Час та особистості

НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД ІЗ ГОРДОЮ НАЗВОЮ КИЇБА

Швидко плине час, як вода в Дніпрі, що тече в Чорне море. Як скавав колись китайський філософ Конфуцій, дивлячись на піщаний годинник: «Можна розбити скляний годинник, в якому тече пісок, та ніколи не можна зупинити час».

Стоять мертві піраміди в Єгипті не тільки як успішні фараони, а й як пам'ятники людям найдревнішої професії — будівельникам, які увічнили своєю важкою працею задумки та розрахунки древніх інженерів. І якщо в Єгипті стоять мертві величні піраміди, то вірті людським теплом живуть на обох берегах Дніпра будинки і споруди сучасних будівельників, в яких вкладає тепло рук і серце всіх спеціалістів будівельної професії та розум інженерів-випускників КНУБА (КІВ), одного з найкращих будівельних вузів Радянського Союзу і України, що за своїми знаннями, а не просто дипломами, стояв в одному ряду із випускниками Московського інженерно-будівельного інституту імені В. Куйбишева та Ленінградського інженерно-будівельного інституту.

БАГАТО випускників КНУБА стали відомими вченими, партійними та громадськими діячами: голови Київської міської ради — В.О. Гусев та О.О. Омельченко, голова Солом'янської міської районної адміністрації — П.П. Сидоров, народні депутати України — О.О. Омельченко, В.А. Поляченко, С.Т. Сташевський. Але мені, як випускнику КНУБА, приємно відчувати і хочеться, щоб про це пам'ятали і сьогоднішні студенти, що із цих стін вийшли в широкий світ інженери — виробничники, які почали шлях майстрами, використовуючи не будова чи технологіями на заводі... О.О. Омельченко, В.А. Поляченко, П.С. Шилок досі гідно зоранні вершин, ставши Героями України. У свій час вони керували Голоківміським будом, створеним 30 квітня 1955 року Постановою № 566 Ради Міністрів Української РСР і Центрального Комітету КП України.

Упрямістю та установчою частині цієї Постанови підказалося для яких цілей створюється Голоківміським будом? Цією метою поліпшення житлового і цивільного будівництва в місті Києві, ліквідації розпорощення матеріально-

технічних ресурсів по багатьох відомих будівельних організаціях, відповідно до Постанови Ради Міністрів Союзу РСР від 15 квітня 1955 року № 736, для будівництва жилих будинків, шкіл, лікарень, дитячих установ, культурно-побутових та адміністративних будівель торгових підприємств, комунальних та інженерних мереж». І вже за короткий час Голоківміським будом на рівних змагався із створеними в той же час Головомосбудом, Головомособбудом, Головленинградбудом, тому що ядром Голоківміським будом завжди були випускники КНУБА. На прапорі ж випускників невольної з'явився орден Леніна як відзнака трудових звитяг!

Можна назвати суї цифри, скільки за період існування Голоківміським будом, пізніше АТ ЖК Київміським будом, збудовано шкіл, лікарень, дитячих садочків чи метрів квадратних житла і скільки за період існування КНУБА випущено інженерів, архітекторів, інших висококваліфікованих спеціалістів та все це вмістилося в одній короткій замітці. Я ж ставлю за мету лише, як колись говорили «Країна повинна знати своїх героїв», і хотів би запропонувати

сьогоднішнім студентам включитися у пошук і розшукувати випускників університету КНУБА (КІВ). І не лише в Києві, а й на теренах колишнього Радянського Союзу й світу, бо в цих стінах навчались й іншими промислами. Багато з випускників закладу стали докторами і кандидатами наук, Героями РСР і України, лауреатами Державних премій, Заслуженими будівельниками і Заслуженими архітекторами, винахідниками чи Державними діячами... І на своїх посадах вони високо підняли авторитет нашої «Альма-матер».

Таке порівняння: молода співачка із репертуаром в декілька пісень стає Заслуженою артисткою чи Народною артисткою України й всі її знають, носять на руках, а ми — будівельники, люди найважливішої та найнеобхіднішої професії, навіть в професійному колі не знаємо своїх талановитих випускників.

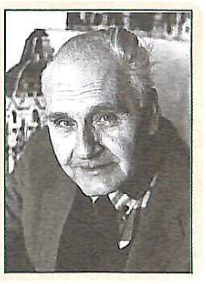
Продовжую започаткувати в нашій газеті рубрику «Час та особистості» і «Хто є хто». Сподіваюсь, що в цей процес активно включиться ректорат та відділ кадрів університету для висвітлення в сторінках газети імен вчених-викладачів, яких вже немає серед живих, щоб світла пам'ять назавжди залишалася в серцях студентів, які навчаються в стінах, де пройшло життя славних людей. Хочеться також прочитати про професорів, доцентів, вчених-викладачів, які й сьогодні працюють за мізерну заробітну плату, вносячи вагомий внесок у вітчизняну науку, передаючи знання не лише власні знання будівельного фаху, а й любов до професії, підносячи цим авторитет і престиж університету закладу із гордою назвою КНУБА.

І. І. БОНДАР,
випускник КНУБА,
Член-кореспондент АБУ.

Родом із КНУБА

НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНА СПАДЩИНА ВИДАТНОГО КИЯНИНА

У рідні роки на кафедрі основ архітектури і архітектурного проектування працювали видатні педагоги: історик архітектури і практикуючий архітектор. Особливе місце займає постать Віктора Васильовича Челепика, вченого, архітектора, педагога. Чотирнадцять років його немає з нами. Але його авторські методи викладання, наукові праці продовжують друге життя в роботах учнів і послідовників. І не тільки в Україні, а й за кордоном. Складається враження, що Віктор Васильович і зараз з нами, лише на хвилину вийшов з аудиторії, Краєві і продовжити лекцію — як завжди, з безліччю цікавих фактів і мудрим гумором, який так завжди являвся всім, хто з ним спілкувався.

Цінності в народній архітектурі, таємниця народних майстрів, синтезу мистецтва в інтер'єрі, неповторності української архітектурного модерну. І ще: підліта педагогічна діяльність — сім лекційних курсів за власною авторською методикою, викладання архітектурного проектування на 1-му курсі архітектурного факультету, проведення екскурсій для студентів з метою ознайомлення з архітектурою рідного краю.

Якщо зібрати разом тім, що навчався у Віктора Васильовича Челепика, то приходить парадокс, слухай його лекції, читав численні публікації в газетах та журналах, мабуть, складеться населення великого міста.

Цікавий феномен: студенти ЗОВСМ не «прогулювали» його лекції, як-от ведеться у неспокійного студентства, — не тому що боялися отримати відлітку на сліди, а тому, що кожна його лекція була дією неповторною і цікавою, пробуджував у молоді прагнення любити Рідний Край і шанувати ставлення до свого народу.

Віктор Васильович — людина справді енциклопедичних знань: з ним можна було поспілкуватися на тему народної архіте-

тури, він залюбки показував власні обміри об'єктів українського архітектурного модерну, провадив цікаві аналогії між модерним історизмом і народною архітектурою, міг намалювати будь-яку пам'ятку західноєвропейської архітектури та її охарактеризувати, і навчав студентів і аспірантів всьому тому, що вмів і знав сам. У багатьох колишніх студентів дбайливо зберігаються його статті в газетах і журналах, намальовані ним власноруч об'єкти про подорожі в інші лекції чи екскурсії, записи його лекцій.

Віктор Васильович прожив яскраве творче життя. Народився 14 березня 1927 року. З 1944 до 1948 року навчався на архітектурному відділенні Київського технічного цивільного будівництва і одночасно займався відбудовою зруйнованих під час Другої світової війни київських будинків. Закоплювався малюванням, писав літературні твори. Згодом з особливою теплою задувало роки навчання на архітектурному факультеті Київського інженерно-будівельного інституту (1948-1954) і своїх вчителів — професорів Т.В. Саварова, В. Леонтовича, І. Курієнчука, Й. Каражика, Ю. Асєєва. В ці роки й «являються його наукові роботи, які визначають напрями подальшої наукової діяльності: «Розвиток української архітектури в ХХ-ХХІ століття», «Баштолі композиції в українській архітектурі», за його ж ініціати і під його редакцією видається збірник «Архітектурний журнал».

Після закінчення нашого інституту Т.В. Челепик працював в проектних інститутах «Укрпроездраз» та «СПІІ-2», був активною участю в міських, республіканських і всесоюзних архітектурних конкурсах, за його проєктами збудовано об'єкти в Києві та на Київщині.

У аспірантурі КІВі навчався під керівництвом професора Я.А. Штейнберга. Все подальше життя згадував слова «Твори і публікуй не за принципом Штейнберга, а за способом Штейнберга», адже прізвисько «Штайнберг» означає повністю видимо кам'яну у гору.

Майстерство малюнка та акварельного живопису оволодів у професорів О. Шовкуненка та С. Єржицького при Академії архітектури УРСР. Заслужив кандидатську ступінь за дисертацію «Архітектура історизму в українській народній дерев'яній архітектурі». Все подальше життя В.В. Челепика було пов'язано з викладацькою діяльністю на архітектурному факультеті КІВ (зараз — КНУБА).

У 1959-1963 роках Віктор Васильович розробив новаторську тему «Пропорційність в українській народній дерев'яній архітектурі». Все подальше життя В.В. Челепика було пов'язано з викладацькою діяльністю на архітектурному факультеті КІВ (зараз — КНУБА). Він викладав вченого сконцентрувався у двох основних напрямках — українська народна архітектура (церкви, житло, господарчі приміщення) і української архітектурний модерн — напрям в модерні, який базувався на використанні модернізованих форм народної української архітектури (отже, теж пов'язаний з народною архітектурою). Втім, наукова діяльність В.В. Челепика припала на ті часи, коли будь-які спроби висвітлення самобутності українського народу розглядалися як протиставлення принципу соціалістичного інтернаціоналізму й вважалися проявом «буржуазного націоналізму». Однак негативне ставлення до національної тематики не зупинило дослідника. Він продовжував знаходити матеріали про видатних майстрів українського архітектурного модерну, обмірив об'єкти цього стилю в Києві, Полтаві, Харкові, Одесі, Чернівцях, Одесі, Львові та ін.

На жаль, за життя автору так і не вдалося видати монографію з дослідження українського архітектурного модерну. Вона була видана вже після його смерті в 2000 році З.В. Мойсейською-Челепик.

Наприкінці 1970-х і в 1980-х-1990-х роках виходили друком статті В.В. Челепика в журналах «Народна творчість та архітектура», «Пам'яті України», «Строїтельство и архитектура». Йому вдалося опублікувати цикл нарисів «Українська архітектура ХІУ-ХХІ ст.», взяти участь в колективній монографії «Етнографія Києва і Київщини». Після цих публікацій ним закінчився журнал «Українська культура»

і протягом двох років друкував його матеріали. Частину надрукував і часопис «Визвольні шляхи» дисерти в Лондоні. Було видано і монографія «Мова і архітектура», відмічену Фондом Сороса. У творчості Віктора Васильовича Челепика «Пам'яті архітектури українського модерну», в педагогічному тижневик «Освіта» опубліковано цикл статей «Український стиль в архітектурі шкіл», надруковано статті в збірнику «Архітектура спадщина України».

Наукові роботи В.В. Челепика викристовує в своїй діяльності української історії архітектури, мистецтвознавці, етнографи та киевознавці. Його наукова спадщина зацікавила дослідників національно-романтичного модерну в Москві та Санкт-Петербурзі. У Москві буде захищено дисертацію громадянина Франції на тему творчості архітектора Челепика, де посилатимуться на наукові роботи В.В. Челепика, присвячені українському архітектурному модерну. Це свідчить про те, що наукова спадщина В.В. Челепика поширилася з території країни-поціновувачів простору на європейській терена... Віктор Васильович Челепик викликав пледу видатних архітекторів-практиків і істориків архітектури, які зараз плідно працюють в багатьох країнах світу, підносять кандидатів архітектури. На кафедрі основ архітектури та архітектурного проектування його численні учні читають лекції курсів та викладають архітектурне проектування за авторською методикою і в своїх наукових роботах продовжують розпочати ним дослідження української архітектури.

О.С. СЛЕПЦОВ,
завідувач кафедри основ архітектури та архітектурного проектування, доктор архітектури, професор.

Використано матеріали автобіографії В.В. Челепика (1996 р.) та монографії «Український архітектурний модерн» (2000 р.)

Конкурси

«У КНУБА БУДУТЬ ТАНЦІ»

ВЕЧІР напередодні жіночого свята Восьмого Березня у КНУБА виявився чудовим. Це було танцювальне змагання «У КНУБА будуть танці» в рамках конкурсу «Кубок факультетів КНУБА» (другий етап).

У ньому взяли участь 6 факультетів. Учасники повинні були представити по два номери: вільний танець і танець народів світу. До речі, у першому етапі, коли був пісенний конкурс, наш санітарно-технічний факультет зайняв перше місце.

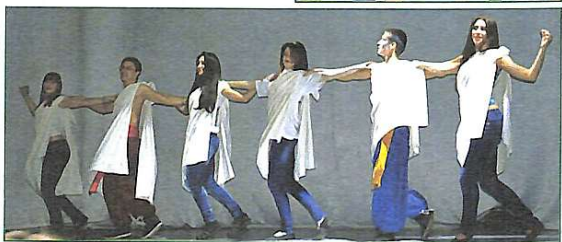
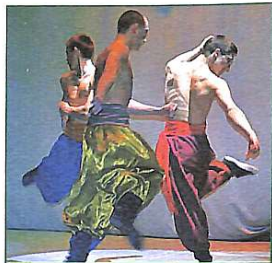
Конкурс 6 березня був присвячений найрозумнішим, найвродливішим жінкам та дівчатам університету. Тому першим номером нашої команди стала філософська постановка «Посвячення жінці». У другому номері ми поєднали декілька самостійних танців в один. Так, вся команда розпочала виступ з грецького танцю, потім трое козаків станцювали голка, далі був вихід красунь — циганочок, який перейшов у запальний кавказький танок... Нарешті «східний» танок, і

на закінчення на сцені танцювала вже уся команда... Уявіть собі, як важко обрати серед 6 команд найкращих, найдібніших, найталановитіших! Краще таке завдання й виникло перед журі конкурсу. Але журі справилось із завданням! Отже,

- Перше місце присуджено факультету СТФ
- Друге місце — факультету ГСУТ
- Третє місце — архітектурному факультету

Приз глядацьких симпатій дістався факультету ГСУТ.

Дуже хотілось подякувати журі за професійні й приємні коментарі, за визнання переможців, ректорату і проректору за виховної роботи О.О. Горовій, виховному відділу, ЦКД, заступникам деканів з виховної роботи і студрад!

всіх факультетів за участь та організацію святкового вечора.

Дякуємо учасникам — студентам і особливо глядачам за теплу, дружню атмосферу. Приємно відзначити, що попри атмосферу суперництва, глядачі підтримували не лише власний факультет. Тому що всі ми робимо одну справу і обожнюємо свою Альма-матер — КНУБА.

Настав час назвати і учасників конкурсу від нашого факультету — СТФ. Серед них представники групи ТВ-12: Андрій Дзавососький, Анастасія Нестеренко, Катерина Тунікова, Владислав Чученко, Віталій Кравченко, Іван Дев'як, Юлія Петрусів, Лідія Сірна з групи ТВ-11; Софія Сівцова з групи ТВ-32, Навроцький Вадим з ТВ-54 і дівчата з ЕК-31: Яна Кулинич, Марія Веремська та Олена Богачова, — якій особлива подяка!

Н.В. ЧЕПУРНА,
заст. декана з виховної роботи СТФ.

Виставки

ВЕСНА ІДЕ, ВЕСНІ ДОРОГУ!

КОЖНА весна в КНУБА починається цікавими громадськими подіями особливої суспільної значущості. В минулому році — це був фотоконкурс. Цей рік ознаменувався виставкою художніх робіт студентів та співробітників вузу. Виставка відбулася 15 березня в головній читальній залі нашого закладу. Організаторами її стали: бібліотека КНУБА, Служба волонтерства, благодійництво та милосердя КНУБА і шоу-театр будівельного факультету «Крила ангела», за плечима яких достатньо успішно проведених спільних заходів.

На виставці були представлені художні твори — картини, ікони, вишивки й ін. творчі роботи. За такою роботою відчувалася нестандартність автора, його особистий світ почуттів, думок, вражень. Приємно відзначити, що учасники виставки не залишилися без уваги, кожен отримав подарунки. Як

зазначив у своєму виступі проректор з навчальної та навчально-виховної роботи КНУБА Авксентьев Максим Юрійович, він був приємно здивований достатньо високим рівнем підготовки виставки та різноманітністю представлених на ній творів.

Гості та учасники виставки із задоволенням прослухали півторагодинний концерт, організований силами шоу-театру «Крила ангела». Зі своїми номерами виступили: доцент кафедри основ архітектури С.В. Сьомка, випускник архітектурного факультету С. Голвач, студенти А. та Н. Невпряга, Д. Журик, К. Маргулець, Т. Кайтанюк. У концерті взяв участь почесний гість, професор кафедри міського будівництва, академик інженерної академії України Є.О. Рейцен, який прочитав свої поетичні твори різних літ. Як завжди, на висоті були звуорежисери театру В. Вильчинський та Д. Пугач, що обслуговували захід. На жаль, через хворобу та навчальну зайнятість не змогли взяти участь в акції багато авторів театру: А. Насонова, Т. Білинська, Д. Селіанова, В. Масло, А. Коржова, І. Котлярєва, В. Василієв, Д. Муліш, О. Сичова, Д. Гадачук, О. Мальцев, В. Гук...

У рамках виставки проводилася й благодійна акція на користь онкохворих дітей. Всі зібрані кошти спрямовані виключно за цільовим призначенням.

P.S.: Повну відеOVERсію заходу дивіться через деякий час в соціальних мережах (vk.com/public44440602) та на сайті бібліотеки (www.library.rnuba.ua, «Творча майстерня»).

Ю. ТИМОФЕЄВ,
голова СВБМ КНУБА,
К.Т.Н., доцент.

Фото Ю. ЧУПРИНИ.

Неповторний світ шевченківської поезії

ТАРАС ШЕВЧЕНКО НАДЗВИЧАЙНО АКТУАЛЬНИЙ

ТРАДИЦІЙНИЙ Шевченківський вечір в університеті щоразу збирає велику глядацьку аудиторію. Це свідчить про невгасаючий інтерес студентів і співробітників до особистості Кобзаря. 12 березня вечір, присвячений 199 річчю Тараса Шевченка, пройшов дивовижно. Як завжди, організатором його була кафедра українознавства.

У тому, що Тарас Шевченко надзвичайно актуальний і сучасний, переконуєшся, коли чуєш його твори в різних музичних інтерпретаціях, зокрема й молодіжних. На його вірші пишуть оперні арії, рокові балади та ін.

Окрасою Шевченківського вечора стали студенти будівельного факультету, виконавці пісень на бандурі, багаторічний член Координаційної комісії Віталій Мороз, аспірант кафедри політичних наук Ігор Якубовський. Авторами ідеї, режисерами-постановниками є викла-

дачі кафедри українознавства І. Чілачева, М. Сметанова і ін. Детальніше про вечір читайте в наступному номері газети.

С. ЖАРТОК,
студентка КНУБА,
студентка газети.

Фото М. БУРЯКА.

ВІЙСКОВЕ ВІДДІЛЕННЯ У СКЛАДІ КНУБА І НУОУ

У Київському національному університеті будівництва і архітектури (КНУБА) за завданням ректора КНУБА, д.е.н. П.М. Кулікова розпочато унікальну справу — створення спільного навчального центру з військовим відділенням у складі КНУБА та Національного університету оборони України (начальник НУОУ генерал-лейтенант В.М. Телелим). Задача дуже відповідальна.

ЯК розповів газеті «А+Б» проректор КНУБА М.Ю. Авксентьев, який курирує справу, «з 1 вересня 2013 року розпочнеться військова підготовка студентів за програмою офіцерів запasu за спеціальністю «Будівництво та експлуатація споруд військового та спеціального призначення». За бажанням студентів підготовка будівельним спеціальностям розширюва-

логі; політології, фінансового забезпечення і економіки бойової та господарської діяльності військ (сил) та ін.

Навчання здійснюватиметься у відділенні підготовки офіцерів запasu нашого університету, — продовжив розповідь проректор Авксентьев. Спільний навчальний центр має потужний науковий потенціал. Після за-

кінчення навчання за програмою підготовки офіцерів запasu випускники центру підготовки офіцерів запasu за бажанням можуть проходити кадрову військову службу у Збройних Силах та інших військових формуваннях України.

НЕ ВВАЖАЄТЬСЯ ПЕРЕПЛАНУВАННЯМ...

Згідно законодавчих змін, що набули чинності з 1 січня 2013 року, більше не вважається переплануванням або ванною і туалетом компанія «Експерт-Сервіс» Валерій Головін.

На сьогоднішній день, навіть якщо знесена стіна між кухнею і житловим плануванням. Знесення технічних перегородок, це вже не вважається перерахунок утеплення квартир теж більше не вважаються переплануванням. В Інструкції в випадку, коли знесені несучі стіни. Всі ці зміни пописані

Конкурси

ЗАБУДОВА КУЛЬТУРНОГО ПРОСТОРУ НА АНДРІЇВСЬКОМУ...

неждународний фестиваль дизайну архітектурної середовища

функціональний зміст повинен нести цей культурний простір, як повинна розвиватися прилегла територія... Але головне те, що в конкурсі брали участь випускники КНУБА і його аспіранти. І стали володарями премій.

Одним словом, про міжнародний молодіжний професійний фестиваль ДАС ФЕСТ – Дизайн архітектурного середовища.

Газета «Архітектура і Будівництво» продовжує розповідати про головну «больову» точку Києва – Андріївський спуск. І насамперед про молодіжний конкурс на концепцію культурного простору на Андріївському. Адже важливо зрозуміти, які шляхи вирішення проблеми старої частини міста бачать молоді архітектори, який

одного з майбутніх об'єктів компанії.

II ПРЕМІЯ:

Волинська Ірина, Процик Марія – студентки 6-го курсу Національного університету «Львівська політехніка» – факультет архітектури, кафедра архітектурного проектування.

Цей проект володіє особливою чарівністю... Студентки-дипломниці зі Львова створили ландшафтне рішення з криволінійними пішохідними доріжками, що виходять на вулиці в декількох точках, і відкритим амфітеатром... «Можна гуляти алеєю, милуватися Андріївським, або спуститися униз. Там три споруди – ресторан, конференц-зал на перепад рельєфу кафе. А в центрі закритого периметра – зелений амфітеатр. Ми ще думали про те, щоб на стіні сусіднього високого будинку показувати філіми. А з боку вулиці зробити медіа-фасад: відобразити будівлі, які стояли на цьому місці раніше», – каже одна з авторів проекту Ірина Волинська.

Головне, що об'єднує всі думки учасників і членів журі (часом, достатньо категоричні) – необхідність подібних конкурсів для творчого зростання молодих архітекторів. Як зауважив Андрій Соловйов, йому доводилося брати участь у подібних конкурсах в США, Данії та Росії. Однак досить вузькі рамки, в яких доводиться рости молодим українським фахівцям, неминуче обмежують успіх.

III ПРЕМІЯ:

Восколович Андрій, Борисенко Микита, Пономарьов Данило – випускники Київського національного університету будівництва і архітектури, архітектори АБ «Архіпластика».

ЗАОХОЧУВАЛЬНІ ПРЕМІЇ:
1 премія: Ковальчук Ксенія – аспірантка кафедри інформаційних технологій в архітектурі (КНУБА), ТОВ «ПТАБ «Ю.Сергін»», Паршикова Марія – випускниця КНУБА 2010, кафедра теорії архітектури, УкрНДІ проєкстреставрації, архітектор 1-ї категорії, Харута Марія – випускниця КНУБА 2010, кафедра теорії архітектури, архітектор – фрилансер; 2-га премія: Слаженев Борис – аспірант Національної академії зображувального мистецтва в архітектурі, 3-тя премія: Базаренко Юрій, Шумів Роман – архітектори.

Редакція газети «А+Б» зв'язалась з випускницями КНУБА 2010 – володарками 1-ї заохочувальної премії. Ми задали декілька питань Ксенії Ковальчук:

Скажіть, Ксенію, що вам дала участь у конкурсі ДАС ФЕСТ?

– Я вважаю, що для молодих архітекторів участь у різноманітних конкурсах є надзвичайно корисною. Саме тут можна стикнутися зі складними, спробувати себе у їх вирішенні, проявити у повній мірі свій творчий потенціал та, часом, виробити свій особистий професійний почерк... Тому, паралельна з роботою конкурсна діяльність є для молодого спеціаліста, що дійсно хоче розвиватися в своїй галузі, просто необхідно. Для нашої команди це була перша спроба спільної роботи і

було головним у вашій творчій концепції?

– В нашому випадку було поставлене складне, тонке та при цьому всьому надихаюче, завдання – пошук архітектурної концепції суверенної ділянки кварталі «Юність» на Андріївському узвозі. Нова забудова в історичному контексті вже сама по собі є викликом для будь-якого архітектора. До того ж це є справою честі кожного киянина взяти участь у вирішенні долі рідного Андріївського узвозу, а для архітектора – висловити своє бачення його подальшого розвитку.

Головне завдання, яке ми собі поставили на початку роботи, було створити ділянку, яка б стала невід'ємною частиною Андріївського узвозу, його продовженням та вирізними носієм його атмосфери. Ми хотіли, аби вона була корисною у соціальному та культурному сенсі, відкрита для всіх відвідувачів (у просторовому та організаційному аспектах), зручна та гостинна.

Що нового Ви запропонували у своєму проєкті?

– В сучасних архітектурних дослідженнях при постановці питання про нове будівництво в контексті історичної забудови, наразі часто фігурують дві крайнощі – чи повністю копіювати історичну забудову, чи навпаки, кидати виклик усім стилям і вписувати в історичний контекст

Ксенія Ковальчук

принципово сучасний об'єм. В нашій конкурсній роботі ми собі поставили завдання уникнути обох крайнощів та знайти тонку стежку між цими двома підходами.

Головну стратегічну ділянку – ту, що виходить фасадом на Андріївський узвоз, ми запропонували залишити незабудованою, лишивши на її місці відкритий простір. Облаштований для зупинки та відпочинку, він мимоволі запрошує гостей на територію комплексу. Тим самим ми уникли стильового дисонансу між новою та існуючою забудовою Андріївського узвозу та організували вхідну групу комплексу найбільш, на нашу думку, демократичним чином.

В наш час, коли архітектор постає перед завданням проектування на такій відповідальній ділянці, він стикається з перш за все з морально-етичною дилемою: як задовольнити свої творчі амбіції та лишитися у відповідності з помірним контекстом. В роботі з історичним середовищем міста головною лишається теза – не навпаки. Ми спробували висловити своє бачення цієї важливої частини Києва і дуже задоволені, що воно було підтримано журі.

Підготовлено газетою.

13 Листопада 2012 року, в рамках III Міжнародного фестивалю дизайну архітектурного середовища DAS FEST 2012, стартував конкурс на архітектурну концепцію культурного простору на Андріївському узвозі. Мета конкурсу –

студенти профільних вузів країни. За його підсумками були визначені молоді переможці та призери конкурсу.

Цей конкурс став чудовою можливістю для молодих людей віком до 35 років, які володіють професійною

Петро Маркман, головний редактор архітектурного журналу А+С Борис Єрофалов, а також представником експертної громадськості Владислава Осмак та Євгена Карась. Очолив журі Президент Союзу архітекторів України Володимир

Володарі I-ї та II-ї премій

визначення кращого архітектурного задуму забудови культурної території в кварталі «Юність» на Андріївському узвозі (терен колишньої фабрики «Юність» за адресою вул. Фролівська, 9-11) з урахуванням умов і обмежень роботи з історичним середовищем і збереження притаманного вулиці духу мистецтва.

архітектурною мовою або вивчають її (навички проектування, організації простору, графічної подачі проєктів) висловитися на животрепетну для Києва тему. Заявки на конкурс подали понад 100 молодих архітекторів з різних міст України, запропоновано 21 проєкт. Конкурсна програма була погоджена з Національною спілкою архітекторів Украї-

Гусаков. Ось що він сказав: «Ми підтримали рішення побудувати на Андріївському узвозі кілька об'єктів, об'єднаних в загальній мультикультурній комплекс.

Це справа для дуже досвідчених архітекторів... Результати цього конкурсу нас приємно здивували. Дуже потужні роботи, з цікавими ідеями. У проєктах присутні і переосмислення історичної архітектурної спадщини, і бажання залишити на обличчя міста слід сучасної епохи».

Нарешті підсумки молодіжного архітектурного конкурсу в рамках студентського фестивалю DAS FEST підбиті. Журі оголосило імена переможців.

I ПРЕМІЯ:

Соловйов Андрій, Шевченко Іван – студенти 4-го курсу Харківського національного університету будівництва і архітектури, кафедра основ архітектури.

До речі, лауреати першої премії отримали ще й пропозицію «ЕСТА Холдингу» про участь вже в абсолютно реальному і оплачуваному конкурсі на розробку концепції

III-тя премія – у випускників КНУБА

Вітають кнубівців (III премія)

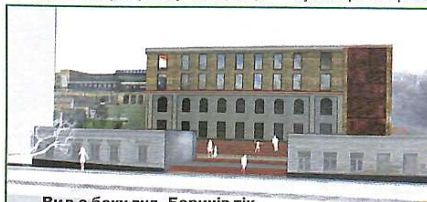
Ініціатором конкурсу, підтриманою Національною спілкою архітекторів України, стала відома компанія ЕСТА Холдинг – найбільший український інвестор у сфері нерухомості. У конкурсі брали участь як молоді архітектори, так і

ни і схвалена президентом НСАУ, і носила виключно навчальний характер.

У журі конкурсу увійшли такі імениті українські архітектори як Віталій Отченашко, Володимир Шевченко, Вадим Заплатников,

Володарки заохочувальної премії (КНУБА)

Вид з боку вул. Боричів тік

Вигляд конкурсного проєкту зверху

Фрагмент благоустрою території

Творчість кнубівців

ПОДОРОЖІ В ЕТЮДАХ І НАЧЕРКАХ ОЛЕКСАНДРА КАЩЕНКА

Олександра Володимировича Кащенко всі знають насамперед як декана архітектурного факультету КНУБА. З його ж художньою творчістю знайомі, в основному, його співробітники, колеги-архітектори, учні, друзі. Сьогодні наша газета пропонує читачам деякі творчі роботи Олександра Володимировича.

Подорожі Олександра Кащенко супроводжуються етюдами і начерками, виконаними з натури, швидко і в різних техніках. Це своєрідне художнє втілення побаченого, відображення природи, архітектури, вражень від нових місць. В таких художніх роботах якнайповніше сконцентровано емоції, відчуття миттєвості, особливості сприйняття простору, форми, кольору...

Брюгге (Бельгія). Олія

Коктебель (Крим). Гуаш

Новий світ (Крим) Акварель

Нордлінген (Німеччина). Олівець

Моя думка

ЯЗИК МІГ ЛЮДЕЙ ПОГОДИТИ, А МІГ І БІДИ НАТВОРИТИ...

Людині дане велике чудо – уміння говорити. Наше мовлення – це відбиття думок, учинків, поглядів, переконань, нашого духовного світу. Без великого дарунка – мовлення – людина втратила б більшу частину себе. За допомогою слова ми відстоюємо власну думку, переконуємо, сперечаємось.

СЛОВА приносять і радість, і біль, і щастя, і неприємні відчуття... У наш час вони втратили будь – який зміст і серйозність намірів. Не дарма вікують народні прислів'я та приказки на різні події життя. Наш народ слов'янський багатий на такий скарб. У спілкуванні є чимало відомих висловів: «Мовчання – золото. Так вони удаох і дорожчать», «Слово не горобець – вискочить не впіймаєш», «Мовчання – золоте словечко», «Від меча рана загоїться, а від лихого слова – ніколи», «Впік мене лихим словом, не треба й вогню», «Де мало слів, там більше правди» та ін.

Спочатку, ніж вимовити – слід подумати. Не дарма говорять: «Сто раз відмір – один раз відріж». Хоча, в наш час цього правила мало, хто дотримується, і навіть не задумуються над сказаним. Значна ж частина молоді абсолютно не контролює своїх висловів. Русизми, слова – «паразити», ненормативна лексика – звичне кожній десятиї молодій людині. Але це не головна проблема у спілкуванні нинішніх юнаків та дівчат.

Слово... Воно наш постійний супутник у житті. Якщо ми звернемося до древніх книг, прочитаємо виречення древніх мудреців, то побачимо, що в старі часи слово приділялася значна роль у житті людини. Жодна поважаюча себе особа не поспіла б сказати необдумане слово, кинути фразу на вітер. Все ретельно продумувалося, щоб кожне слово досягло мети. Лише від нас залежить, які слова добирати для спілкування з іншими людьми. Такі, що допоможуть знайти друзів, чи такі, внаслідок вживання яких втрачаються гарні стосунки. Слово вимагає обережного ставлення до себе, вміння ним правильно користуватися. І зовсім неправильно ми чинимо, коли вживаємо грубі, непристойні слова, забуваючи, що яке слово скажемо, таке до нас і повернеться. А тому:

прислухаймося не лише до слів інших людей, а й до того, як говоримо самі.

Мова, як основний засіб спілкування, грає важливу роль у відносинах між людьми. Язик м'яг людей погодити, але м'яг і біди натворити. Він буває м'яким і солодким, але також колючим і болючим. Треба ним обережно і вміло користуватися.

Тому що образити людину словами – нічого не варте. Це ніби звичний жест і багатьом до цього байдуже. Кожен готовий сказати супернику, недругу гідоту, аби залишитися правим за будь-яких обставин, не бути приниженим. Кожен так сильно відстоює своє «Я», що зовсім забуває про повагу до ближнього, про заповідь Божу: «Люби свого ближнього, як самого себе». Звідси запитання: це ми так себе любимо? Так себе поважаємо?

Але найбільш боляче – дізнатися «правду», як то кажуть «в лапках». У наш час люди, на жаль, часто застосовують слова саме в такий спосіб. Що за «мода» пішла зводити наклеп на людей, «обливати брудом» поза спиною? Хочу нагадати, що все таємне обов'язково рано чи пізно стає явним! І це одне. Думаю, кожен знає заповідь Божу: «Не судіть і не судимі будете!». Про справи і вчинки інших не можна судити, не маючи повноти знань. Тому що має її тільки Бог!

Сподіваюсь, що кожен з нас, задумавшись над цим і зробив висновки. Ми повинні вміти відповідати за свої слова. Вільям Шекспір писав: **Грехи дружок судити ви так усердно рвётесь, начните со своих и до чужих не доберётесь.**

Контролюйте свою лексику і поважайте один одного. Слово, нехай буде для спілкування, для корисних справ і для приємних моментів!

Оксана БИЧКОВА, студентка ФАІТ група ПНК-31.

Коротко

ПРЕЗЕНТАЦІЯ ArcGIS НА ФАКУЛЬТЕТІ ПІСУТ

5-го квітня 2013 року в ГІС лабораторії факультету геоінформаційних систем та управління територіями відбулася презентація сучасних програмних засобів геоінформаційних технологій ArcGIS, виробництва Інституту системних досліджень навколишнього середовища (Esri Inc. (CA, USA), США. Презентацію проводив Э.С. Середнін – президент українсько-американської компанії ЕКОММ – офіційного дистрибу'ютера ланки програмних продуктів ArcGIS. Презентація була проведена для студентів 3-го та 4 – курсів спеціальностей «ГІСТ», «ЗІК» та «Геологія».

при опублікуванні різноманітних картографічних матеріалів, необхідних для забезпечення управління територіями в сучасних умовах.

Під час презентації відзначалося про високий стан впровадження сучасних геоінформаційних технологій в навчальний процес підготовки студентів на факультеті, в зв'язку з чим було досягнуто домовленості про надання студентам – випускникам сертифікату кваліфікованих користувачів ArcGIS.

Під час презентації було зазначено, що у відповідності до проведених тендерів Державний земельний кадастр України розробляється на платформі геоінформаційної системи ArcGIS. Крім того, було продемонстровано можливості найсучаснішої ГІС при виконанні пілотного проекту по створенню містобудівного кадастру в м. Києві. Особливу увагу було звернено на можливості WEB – технологій

Ю.О. КАРПІНСЬКИЙ, зав кафедри геоінформатики і фотограмметрії

ДИСКУСІЙНИЙ КЛУБ Л.Д.КУЧМИ «УКРАЇНА» ЗАПРОШУЄ...

До нашого університету на ім'я ректора професора П.М.Кулікова надійшла інформація про те, що «Інститут стратегічних оцінок (ІСО) при Президентському фонді Л.Д.Кучми «Україна» організовує дискусійний клуб: «Радикальна податкова реформа – виклик для України».

МЕТОЮ організації клубу є розробка концепції радикальної податкової реформи для України та подання її на розгляд керівництву держави, уряду, відповідним міністерствам і відомствам.

Дискусійний клуб працюватиме протягом 2013-2014 років у формі: спілкування електронною поштою (учасники клубу вносять свої пропозиції до концепції, а ІСО надсилає їм постановочні питання й напрацьовані матеріали). До роботи у дискусійному клубі запрошуються всі бажаючі науковці і фахівці з податкової тематики.

Відбудуватимуться засідання круглих столів, куди запрошуватимуться учасники клубу, які внесли найбільш конструктивні пропозиції,

для відпрацювання концепції радикальної податкової реформи.

За підсумками роботи дискусійного клубу буде проведена науково-практична конференція із запрошенням усіх учасників клубу.

Найбільш активні учасники клубу будуть відзначені преміями Президентського фонду Л.Д.Кучми «Україна».

Детально про організацію, роботу та результати діяльності дискусійного клубу викладено на сайті [ІСО www.kuchma.org.ua](http://www.kuchma.org.ua)

Телефон для довідок (044) 465-93-50.

Електронна адреса: konkurs-ISO@ukr.net (в темі листа зазначити: «дискусійний клуб»).

Career Week KNUBA 2013

Київський національний університет будівництва і архітектури проводить ряд заходів, спрямованих на працевлаштування кращих студентів нашого вузу. В рамках проекту «Career Week KNUBA» буде проведена серія тренінгів та Ярмарку вакансій.

Метою заходу є особисте знайомство найкращих студентів і випускників КНУБА з роботодавцями України та вакансіями, що вони пропонують.

Компанії-лідери українського будівельного ринку матимуть можливість знайти талановиті кадри для співпраці та донести свою полюбжану майбутнім співробітникам.

Студенти та випускники зможуть більше дізнатись про найпростіші шляхи пошуку роботи, вимоги роботодавців, прослухавши серію тренінгів, та знайти роботу своєї мрії.

«Career Week KNUBA» має дві основні складові:

1. Проведення освітніх тренінгів-лекцій з тематики працевлаштування (22–26 квітня 2013)

22 квітня 2013: Тренінг «Поточне та перспективне планування власного життя»

– життєві цілі

– стратегічне планування власного життя

– упевнене сходження до мрії

23 квітня 2013: Тренінг «Ефективне резюме»

– поняття резюме, супровідний лист;

– структура резюме;

– аналіз та застосування резюме.

– що треба обов'язково вказувати?

– правила оформлення.

24 квітня 2013: Тренінг: «Успішна самопрезентація»

– що таке самопрезентація;

– імідж під час презентації, чітке формулювання власної позиції та інтересів;

– мистецтво спілкування з роботодавцями

– імідж успішної людини

– напрацювання арсеналу засобів мовлення, навичок викладу думок та аргументації точки зору.

25 квітня 2013: Тренінг: «Секрети успішної співбесіди»

– місце і значення співбесіди з роботодавцем у процесі пошуку роботи;

– типи співбесід;

– підготовка до співбесіди з роботодавцем;

– типові запитання при співбесіді;

– мова тіла;

– правила поведінки під час співбесіди.

2. Виставка кар'єри «Career Week KNUBA» (25.04.2013)

09.40 – 10.20 Прибуття представників компаній.

10.20 – 10.40 Урочисте відкриття Ярмарку вакансій «Career Week KNUBA».

10.40 – 14.30 Проведення презентацій компаній-учасниць.

15.00 – 16.30 Підбиття підсумків «Career Week KNUBA».

Додаткова інформація: http://vk.com/Career_Week

Ольга КОНОНЧУК, директор по комунікаціям «СтудМіс України»

Студентська творчість

ЧОРНОБИЛЬ — БІЛЬ КОЖНОЇ ДУШІ...

Не знали ще такого лиха: Повсюди смерть неврима, тика. Скрізь шаленно в світло, Ниде спасіння не було...

Борис Брін

26 квітня 1986 року — незбуття дата для нашого народу. Це день чорнобильського лиха, болю та слез, суму... Забути чи викреслити її — неможливо. Аварія стала новою віхою відліку в історії атомної енергетики, показала, наскільки небезпечна, позбавлена контролю, сила атома і як важко вгаувати її. «Жилось легко, Жилось безбережно, Та вибух дотав нас — Пожежа!» (Іовенко С.)

Найперший удар стихії прийняла на себе воєнізована пожежна частина атомної станції. Вони знали, на що йдуть, коли опинилися у самому ядрі смертельної радіації... А їх, як завжди, чекали дома з роботи... Ціною найміврихих зусиль і свого життя вони зупинили неприборкану стихію над аварійним енергоблоком. Вічна їм слава і пам'ять!

Живі і мертві... всі відважні Вітчизни — матері сини. Людське життя, мов цвіт черешні, Осиплось... не з їх вини! Народна творчість

Наш земний уклін, довічна вдячність усім тим, хто, ризикуючи здоров'ям і життям, брав участь у ліквідації наслідків аварії, відроджував і відраджує до нового життя обпалену радіацією землю.

Від цієї трагедії немає ліку людським втратам, немає реальної оцінки завданої шкоди здоров'ю та неможливо виміряти моральну травму всього народу. Люди покидали рідні домівки, ніхто тоді не думав, що назавжди. Дехто намагався повернутися та зустрічав на своєму шляху колючий дріт... «Порожня зона, Край мовчанія! Тут цезій бродить по полях»...

От уже проходять чергові роки після аварії на Чорнобильській АЕС. Але біль не вщухає, тривога не покидає серця. Він і досі дає знати про себе. Радіоактивне забруднення великих територій землі, озер та рік. А людське життя? Нї для кого не секрет, що багато людей після аварії загинуло, ще більше — захворіло. Підвищується частота захворювань на рак як у дітей, так і в дорослих.

Такий урок народу піднесло життя. Головне — зробити з нього правильний висновок. Надіюсь, що в майбутньому держава нас вбереже від таких глобальних аварій. Наслідки ж цієї ми будемо «пожинати» ще певний період часу. Ми повинні не забувати, що Батьківщина у нас одна і берегти та добути про неї — наш обов'язок!

Все, що могли, — зробили, У васни, в садки вбратли — Щоб життя покінчати знову. Роботу творить буденну... І, не шкідуючи сили, І кликати мужність на чати — Вбратити землю в обнову. Обпалену та незнищену.

Микола Сингаївський

Оксана БИЧКОВА, студентка ПНК - 31

Спорт

СТУДЕНТСЬКА ЛІГА ФК «ДИНАМО» КИЇВ

СТУДЕНТСЬКА профспілкова організація м. Києва та фан-клуб ФК «Динамо» Київ заснували спільний проєкт: «Студентська футбольна ліга ФК «Динамо» Київ 2013 р». У рамках проєкту команди вищих навчальних закладів Києва

про-ведуть чемпіонат і визначать найсильнішого.

Студентська ліга проводиться в друге. У новому 2013-му році список учасників розширився з 12 до 16 команд. Матчі відбудуться на спортивно-тренувальній базі ФК

«Динамо» Київ у Конче-Заспі. Фінал турніру відбудеться на стадіоні «Динамо» ім. В.В. Лобановського.

20 березня відбулась церемонія жеребкування Студентської футбольної ліги 2013р. По регламенту турніру 16 команд були поділені на чотири корзини, згідно рейтингу, за принципом чемпіонату Європи.

За підтримки профкому студентів університету команда КНУБА бере участь у змаганнях та за підсумком жеребкування виступатиме в групі В: 1. КНУБА; 2. Університет ринкових відносин; 3. Національний університет ім. Т.Г. Шевченка (КНУ); 4. Київський політехнічний університет (КПІ).

Олександр ГАВРИЛЮК, заступник голови профкому студентів КНУБА.

Булгаковскими тропками

«ДОМ ПОСТРОЙКИ ИЗУМИТЕЛЬНОЙ»...

Пришла весна. В Киеве потеплело, и многим хочется поскорее выбраться на прогулку. А поскольку зелени еще нет, в лучах весеннего солнца можно рассматривать весь город: архитектурные детали зданий, которые обычно прячет листва, памятники и скульптуры. Или просто побродить по неизвестным улочкам старых кварталов.

КИЕВ дарил і продовжає дарити миру втрачені особистості. Дуже після того, як вони покидали рідний дом, они не забували увечеряти свої рідний город в своих произведениях. Так, уроженець киевлянин Михаил Булгаков прожил в городе на Днепре первую половину жизни, и стал одним из немногих классиков, чьотие обессмертили Киев в своих книгах. О Киеве писали и Курпин, и Пустовский, но лишь Булгаков смог описать родной город с такой любовью и юмором. В одном из писем писатель признается: «Я спал сейчас, и мне приснился Киев»...

Знаете, що Міхаїл Булгаков относил к достопримечательностям города Киева? «Это киевские вывески. Что на них только написано, уму непостижимо... Нельзя же в самом деле отбить в слове «гомеопатическая» букву «я» и

думать, что благодаря этому аптека превратится из русской в украинскую. Нужно, наконец, уловиться, как будет называться то место, где стругут и бреют граждан: «голярня», «перукарня», «цирульня», или просто-напросто «парикмахерская».

В Киеве есть много мест, описанных в романе «Белая гвардия» Михаила Булгакова. В основном, они все находятся по пути домой, где жил Алексей Турбин и семья Булгаковых, т.е. по пути на Андреевский спуск, 13.

Вот так и вошел в историю замечательный дом на углу улиц Богдана Хмельницкого и Лысенко под номером 30/10. В этом роскошном здании находился магазин мадам Анжу. Кстати, в кафе-кондитерской «Франсуа», которая когда-то была в доме напротив, засиживался и сам Мастер с возлюбленной Тасей Лаппа.

Кто такая мадам Анжу? И была ли она действительно? Или это вымысел историков? Однако, все однозначная фигура навсегда связана с Киевом.

Этот дом был построен в 1901 году по проекту архитектора Яскевича, как доходный. Квартиры в доме сдавались под жилье, а первый этаж тогда, как, впрочем, и сейчас, занимали роскошные магазины. «Магазин «Парижский шик» мадам Анжу с колокольчиком на дверях помещался в самом центре Города, на Театральной улице, проходящей позади оперного театра, в огромном многоэтажном доме, и именно в первом этаже. Три ступеньки вели с улицы через стеклянную дверь в магазин, а по бокам стеклянные двери были два окна, за которыми стояли пыльные занавески... На левом окне была нарисована цветная дамская шляпа с золотыми словами «Шик паризьен». В

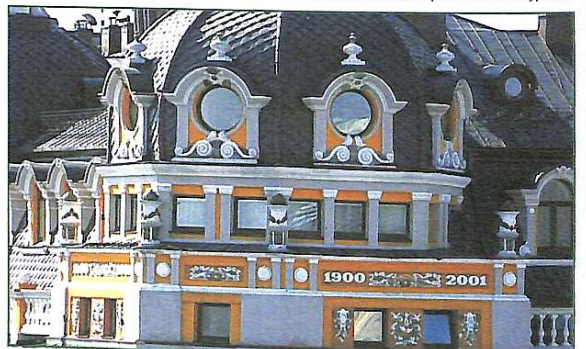
дореволюционные времена здесь был магазин только прокатных костюмов, а мадам звали просто Ольгой. Плакаты по обе стороны двери призывают приобрести к классике шикарной французской галантереи.

Есть даже шуточная песня на стихи известного советского писателя-юмориста Владлена Бахнова (1924—1994), положенная на музыку питерским бардом Александром Дольским (г.р. 1938) «Мадам Анжу»: Я вам, ребята, расскажу. Как был влюблен в мадам Анжу. Мадам Анжу, мадам Анжу была безбожно хороша! Однако незадачливый ухажер потерпел фиаско, и завершился довольно длинные куплеты уже не столь жизнерадостно: Мадам Анжу, мадам Анжу, Вы — лицемерка и ханжа...

увенчано одним куполом, то теперь их четыре, и они удачно сочетаются с ажурными башенками Оперного театра.

В 1901 году, когда дом строился, его владелец Николай Самонюк, мечта о будущей славе в потомках, велел архитектору украсить фасад своими вензелями «Н.С.», а башни датями «1900-2000». Теперь дом купили братья Кличко, и называется он, соответственно, «домом Кличко», а горделивые цифры восстановили с загадочной поправкой на один год.

Из «дома мадам Анжу» Алексей Турбин черным ходом выбегал в лабиринт киевских улочек. В Киеве особенное измерение пространства, благодаря холмам, на которых стоит город. Зайдя в дом и поднявшись на 5-й этаж, можно открыть окно на уровне

Фасад дома №30/10 на углу улиц Б.Хмельницкого и Н.Лысенко.

В магазине мадам Анжу проходила «запись добровольцев в Мортирный Дивизион, именикомандующего», сетой целью и пришли туда герои романа «Белая гвардия» — Турбин, Мышляевский и Карась.

В романе М.Булгаков, не называя Киев его собственными именами, подчеркнуто писал слово Город с большой буквы и сохранил практически все киевские названия. Действительно, улица Н.Лысенко называлась тогда Театральной.

Справедливости ради, следует сказать, что это уловное здание полностью отреставрировано и своим внешним видом поражает даже бывалых киевлян. Если до революции оно было

земли. Здесь дворики в самом центре разделены отвесными обрывами, поросшими черемухой, здесь вездь убегают вниз и вверх узенькие лестницы, здесь постоянно приходится либо подниматься в гору, либо катиться с нее. У Алексея Турбина был шанс затеряться как раз благодаря отвесным спускам дворов улицы Лысенко на Ярославск Вал. Но он выныривает у Золотых Ворот и делает несколько роковых шагов к улице Владимирской, а снизу, к Прорезной, уже бегут на него десятки серых шинелей...

И.ГЕРАЩЕНКОВА

Использовано: «Архитектура. Дома и улицы Киева».

Дом, вошедший в историю под названием «Дом мадам Анжу».

НАШ САЙТ В ИНТЕРНЕТИ: www.knuba.edu.ua; e-mail: arh_bud@knuba.edu.ua

Засновник — Київський національний університет будівництва і архітектури Свідцтво про реєстрацію: КІ, № 137 від 20.12.1995 р.

Редакція може публікувати матеріали, не поділяючи точки зору автора. Редакція лишає за собою право редагувати і скорочувати матеріали авторів. Верстка та друк ТОВ фірма "Антологія", вул. Маршала Гречка, 13.

Редактор Ірина Герашенкова Адреса редакції: 03180, м. Київ-180, Повітрофлотський проспект, 31, кімн. 608А, тел. 241-55-35